

якщо це не на шкоду екології та здоров'ю людей. Планета хоч і велика, та проте дуже тендітна. Досить використовувати «супер кари» та краще пересуватися по місту більш заощадливим транспортом – велосипедом або пішки. Це не тільки заощадить гроші, але й покращить вам здоров'я та здоров'я всім оточуючим, щоб запобігти екологічній та демографічній кризі.

Отже, розглянувши шляхи досягнення сталого розвитку можна підбити підсумки. Культура, корисність, безпека життєдіяльності та доступність і відновлення природних ресурсів – головні аспекти сталого (життєдайного довговічного) розвитку. Якщо задовольнити життєво необхідні потреби населення, то у відповідь воно відплатить тим самим. Допмагаючи іншим – допомагаєш собі. Потрібно лише обрати управителя, якому вдасться змінити життя на краще. Сталий (довготривалий) розвиток не можливий без етично-моральної єдності членів трудового колективу. Тож будемо працювати та розвиватися на благо собі та держави.

Список використаних джерел:

1. Дейлі Г. Поза зростанням: економічна теорія сталого розвитку / Г. Дейлі. – К. : Інтелсфера, 2002. – 312 с.
2. Медоуз Д. Межі зростання / Д. Медоуз. – Universe Books, 1972. – 205 с.

Магула М. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

За сучасних ринкових умов більшість підприємств функціонують в межах підвищеної динамічності зовнішнього середовища, що зумовлено посиленням конкуренції, зростання запитів споживачів та швидкістю прискорення науково-технічного прогресу тощо. Відповідні тенденції актуалізують роль ресурсного забезпечення як основи ефективного управління підприємством. Оскільки, ресурси підприємства характеризуються багатоаспектністю впливу, як на сам

господарючий суб'єкт, так і на широке коло його стейкхолдерів. Для бізнес-середовища розбалансованість у забезпеченні необхідними ресурсами – це втрата економічної самостійності.

Варто відзначити, що *ресурси підприємства* – це джерело забезпечення протікання всіх процесів на підприємстві під час здійснення господарської діяльності, які підкреслюють необхідність створення управлінського апарату, який в свою чергу направлений на моніторинг ефективності використання ресурсів. Серед основних напрямків удосконалення форм і методів управління ресурсами, ключову роль відіграє *систематизація, забезпечення та управління*.

Тому, процес ресурсозабезпечення діяльності підприємства характеризується сукупністю ресурсів в залежності від характеру та способу виробництва та територіального розташування, а також визначається системою прийняття управлінських рішень щодо розроблення та реалізації ресурсних стратегій з метою створення конкурентних переваг підприємства.

В ХХ ст. науковці почали активно досліджувати процеси менеджменту на підприємстві з ідентифікацією видів у залежності від потреб компанії. Передумовами цього явища стали гострі інфляційні процеси, відсутність повноцінного попиту, фінансові кризи, зростання обмеженості ресурсів і нераціональне використання активів. Концепції управління розділилися на три підходи: *системний, ситуаційний та процесний*.

У науковій літературі використовуються такі наукові підходи до формування ресурсного забезпечення діяльності підприємства, а саме:

1. *Системний підхід* – на основі встановлених стратегічних цілей підприємства формується параметри «входу» та «виходу» ресурсів.

2. *Функціональний підхід* – необхідність ідентифікації альтернативних функцій та варіантів ресурсозабезпечення господарської діяльності.

3. *Маркетинговий підхід* – на основі крос-аналізу ринкового середовища відбувається процес формування можливостей підприємства з орієнтацією на споживача.

4. *Нормативний підхід* – встановлення нормативів для визначених найважливіших елементів ресурсозабезпечення господарської діяльності за відповідними параметрами.

5. *Комплексний підхід* – врахування економічних, технічних, соціальних, організаційних, екологічних та інших векторів діяльності підприємства.

6. *Інтеграційний підхід* – аналіз взаємозв'язків, об'єднання та посилення взаємодії між окремими елементами ресурсозабезпечення господарської діяльності.

7. *Динамічний підхід* – дослідження ресурсозабезпечення господарської діяльності з встановленням причинно-наслідкових зв'язків і визначення підпорядкованості за допомогою проведення ретроспективного аналізу поведінки аналогічних систем на деякому часовому відрізку.

8. *Оптимізаційний підхід* – кількісне оцінювання та визначення залежності між окремими елементами ресурсозабезпечення господарської діяльності за допомогою використання економіко-математичних методів дослідження.

9. *Адміністративний підхід* – регламентування функцій, обов'язків, прав, нормативів витрат, що безпосередньо пов'язані з реалізацією складових ресурсозабезпечення господарської діяльності.

10. *Поведінковий підхід* – підвищення ефективності ресурсозабезпечення господарської діяльності на основі підвищення ефективності дії його кадрової складової.

11. *Ситуаційний підхід* – в основу покладена альтернативність досягнення цілей та забезпечення максимального пристосування до змінних умов визначеної ситуації в процесі формування ресурсного забезпечення підприємства.

12. *Структурний підхід* – структуризація, встановлення значущості та пріоритетності між складовими ресурсного забезпечення для визначення раціонального співвідношення і збільшення обґрунтованості розподілу ресурсів.

13. *Відтворювальний підхід* – адаптація виробництва на продукцію з найменшим рівнем ресурсомісткості та вищою якістю з метою задоволення потреб споживачів.

14. Інноваційний підхід – активізація інноваційної діяльності за допомогою інвестицій та факторів виробництва.

Динамічні умови ринкового середовища вимагають від суб'єктів господарювання сучасних підходів до управління ресурсами підприємства. Досвід успішних компаній свідчить, що їх здатність використовувати ресурсну базу шляхом нарощення ресурсної цінності, дозволяє сформуванню принципово нових ключових компетентностей, а вміння створювати таку цінність трансформується у стійкі конкурентні переваги.

Список використаних джерел:

1. Афанасьев Н. В. Управление развитием предприятия : моногр. / Н. В. Афанасьев, В. Д. Рогожин, В. И. Рудыка. – Х. : Издательский дом «ИНЖЭК», 2003. – 184 с.
2. Ревенко Н. Г. Управление ресурсами промышленных предприятий в условиях переходного периода: моногр. / Н. Г. Ревенко. – К., 2000. – 256 с.

Мажуга А. С., Рябик Г. Є.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІНТЕРНЕТ-ТОРГІВЛІ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ КРИПТОВАЛЮТИ

На даному етапі розвитку суспільства поширено переводити всі об'єкти життєдіяльності в електронний формат. Інтернет торгівля вже є настільки звичним явищем, що жодного нею здивувати неможливо. За останні 10 років набирає оборотів світовий розвиток криптовалют. Криптовалюти – відносно новий вид електронних грошей. В Україні електронна валюта все ще не набула офіційної легалізації, проте станом на початок 2017 р. країна визнана одним зі світових лідерів із застосування криптовалют, а можливості їхнього застосування з кожним роком розширюються. Актуальність вивчення даного феномену полягає в дослідженні сучасних тенденцій функціонування цього нового виду електронних грошей на ринку України, оцінки їхніх позитивних та